

तोत्तायन m. pl. N. einer AV.-Schule Ind. St. 3, 277. fg. MÜLLER, SL. 375. Varianten: तोत्तायनीय, तोत्त, तोत्तायन.

तौत्त und verkürzt तौत्त (von तुद्) n. Stachel zum Antreiben des Viehes P. 3, 2, 182. AK. 2, 8, 2, 9. 2, 9, 12. TRIK. 3, 3, 352. H. 893. 1230. an. 2, 429. MED. r. 46. ÇAT. BR. 12, 4, 4, 10. तोत्राङ्कुशनिपात MBH. 6, 1674. 2302. तोत्त्रैर्नुन्न इव द्विपः R. 2, 40, 41. 48, 5. 3, 34, 10. BHĀG. P. 1, 9, 39. 3, 11, 41. m.: तोत्रांश्चैवाङ्कुशैः सह MBH. 6, 2289. Am Ende eines adj. comp. f. ऋ ÇAUT. 37, v. 1.

तोदं (wie eben) m. 1) Stachler, Lenker (der Rosse u. s. w.) NIR. 5, 6. 7. यासि कुत्तमैर् सरथमवस्युस्तेदो वातस्य ह्यर्यारीशानः RV. 4, 16, 11. ऋवाच्यौ ते तोतुयेते (तोतुयेते Hdschr.) तेदनाश्चतराविव KAUC. 107; vgl. WEBER, Omina 374. Für den rosselenkenden Sonnengott oder für die stechende Sonne scheint es in folgenden Stellen gebraucht zu sein: तेजिष्ठा यस्यारतिर्वेनेरुदोदो अघ्नव वृधसानो अघ्नोत् RV. 6, 12, 3. मध्ये होता डुरोणे बर्हिषो राऊमिस्तोदस्य रोदसी यज्ये 1. ऋ भानुना पार्थिवा नि अर्यासि मरुस्तोदस्य धृषता तन्वथ 6, 6. पुरु वा दाश्चान्वेचि ऽरिर्मे तर्व स्विदा । तोदस्यैव शरणा ऋ मरुत्यं 1, 130, 1. — 2) Stich, die Empfindung des Stechens SUÇR. 1, 34, 16. 42, 8. 189, 7. 308, 21. 2, 2, 4. 514, 1. स तुद्यमानो ऽरिड् हृक्तितोमैः — तोदं मृषन् BHĀG. P. 3, 18, 6. — गोतमस्य तोदः N. eines Sāman Ind. St. 3, 213, a.

तोदन (wie eben) 1) n. Stachel zum Antreiben des Viehes AK. 2, 9, 12. H. 893. an. 3, 381. MED. n. 73. — 2) n. das Stechen H. an. MED. SUÇR. 1, 85, 8. — 3) m. n. N. eines Baumes und seiner Frucht (mahr. लघुकोकड NIGH. PR.) SUÇR. 1, 211, 12. 20.

तोदपर्णी (तोद + पर्णा) f. Stechblatt, N. einer zu den कुधान्य gezählten Pflanze SUÇR. 1, 197, 1.

तोदलतल्ल s. u. तोडल.

तोद्य in der Stelle: यतित्रयं तथा तोद्यं मया दत्तं चतुर्विधम् MĀK. P. 23, 54. Es ist wohl तथातोद्यं zu verbinden; s. अतोद्य.

तोमैर् UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 131. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. SIDDH. K. 249, b, 4. 1) m. n. Spiess, Wurfspiess, = सर्वला AK. 2, 8, 2, 61. H. 787. MBH. 3, 11385. DRAUP. 8, 6. ARG. 10, 20. नाग इवारपये तोमराङ्कुशतोदितः R. 2, 74, 81. 5, 12, 25. VARĀH. BRH. S. 67, 47. BHĀG. P. 6, 10, 22. स तुद्यमानो ऽरिड् हृक्तितोमैः BHĀG. P. 3, 18, 6. तोमराश्च सुतोदपायाः MBH. 1, 1169. 3, 11588. 6, 3673. 3674. 7, 1262. तोमरानग्निसेकाशान् शल्लभानिव वेगितान् 14, 2187. ARG. 7, 21. R. 6, 91, 18. तोमराणि HARIV. 5487. तोमरू (sic) eine Art Pfeil Cit. beim Sch. zu H. 780. — 2) ein best. Metrum (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (IV, 9). — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 377. VP. 196. — 4) m. n. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 44, a, 5.

तोमरग्रह (तो + ग्रह) m. Spiesssträger P. 3, 2, 9, VĀRT. 1. das Werfen eines Spiesses VJUTP. 120.

तोमरधर (तो + धर) m. 1) Spiesssträger — 2) Feuer ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR.

तोमराण m. N. pr. eines Mannes RĪGA-TAR. 3, 232. — Vgl. तोरमाण.

तोमरिका f. = तुवरिका eine best. Lehmart ÇABDAR. im ÇKDR.

तोय 1) n. पाठ. Wasser NAIGH. 1, 12. AK. 1, 2, 3, 4. H. 1069. M. 5, 103. 8, 409. 9, 305. N. 24, 47. R. 1, 2, 41. 2, 48, 13. SUÇR. 1, 84, 8. 114, 6. ÇĀK.

III. Theil.

171. R. 1, 11. VID. 289. Als Regent des Nakshatra Āshādhā VARĀH. BRH. S. 98, 2. तोयकृत् Wasser —, Regen bringend 9, 43. तोयं करु einem Verstorbenen (gen.) die Wasserspende darbringen MBH. 18, 32. Am Ende eines adj. comp. f. ऋ N. 12, 83. MBH. 1, 2867. 13, 645. R. 2, 30, 41. 95, 18. 3, 39, 44. VIKR. 160. HIT. Pr. 47; vgl. इन्द्रतोया, करतोया. — 2) f. ऋ N. pr. eines Flusses VP. 185, N. 80.

तोयकर्मन् (तोय + कर्) n. eine mit Wasser vollbrachte religiöse Cerimonie, Abwaschungen einzelner Theile des Körpers, die einem Verstorbenen dargebrachte Wasserspende MBH. 1, 589. 12, 22.

तोयकाम (तोय + काम) Wasser liebend, m. N. einer Rohrart, = परिव्याध ĠĀTĀDH. im ÇKDR. Calamus fasciculatus Roxb. WILS.

तोयकुम्भ (तोय + कुम्भ) Blyxa Saivala (शैवाल) Stend. NIGH. PR.

तोयकृच्छ्र (तोय + कृ) m. n. eine best. Kasteiung, bei der man eine gewisse Zeit hindurch nur Wasser genießt, MIT. im ÇKDR.

तोयक्रीडा (तोय + क्रीडा) f. Spiel im Wasser, Herumhüpfen und gegenseitiges Besprützen im Wasser MEGH. 34. — Vgl. जलक्रीडा.

तोयगर्भ (तोय + गर्भ) Cocosnuss (Wasser in sich enthaltend) NIGH. PR.

तोयचर (तोय + चर) adj. im Wasser sich bewegend, m. Wasserthier MBH. 3, 17135. HARIV. 3634. MĀK. P. 13, 34.

तोयज्ञ (तोय + ज्ञ) adj. im, am Wasser geboren, — lebend: खग HARIV. 3634.

तोयडिम्ब (तोय + डि) m. Hagel H. c. 28. डिम्भ m. HĀR. 58.

तोयद् (तोय + द gebend) 1) m. a) Regenwolke MED. d. 30. R. 5, 40, 10.

RAGH. 6, 65. VIKR. 14. VARĀH. BRH. S. 24, 36. च्यनदत्तसंख्ये सतोय इव तोयद्: BHĀG. P. 8, 11, 23. गगनं गततोयद्म् R. 1, 44, 22. तोयदात्यये im Herbst 2, 72, 19. VARĀH. BRH. S. 43 (34), 24. — b) (wie alle Wörter für Wolke) eine Art Cyperus (मुस्तक) MED. — 2) n. Opferschmalz (आयड) MED.

तोयधर (तोय + धर) 1) adj. Wasser tragend, — enthaltend: नीला इवावापात्यये तोयं तोयधरा घनाः (मुञ्चति) R. 2, 93, 9. — 2) m. a) Regenwolke. — b) eine best. Arzneipflanze, = मुनिषष H. an. 4, 255. MED. r. 266. — c) eine Art Cyperus (मुस्ता) MED. — Vgl. तोयद्, तोयधार्.

तोयधार (तोय + धार) 1) adj. Wasser tragend, — enthaltend: शरान्वयसृजतां शीघ्रं तोयधारा घना इव MBH. 4, 1062. — 2) m. Wasserstrom: घनवतोयधारेणा वचर्य कनकाम्बुभिः HARIV. 6333. गिरेः प्रस्रवणा इव तोयधाराः (von धारा f.?) R. 3, 35, 84.

तोयधि (तोय + धि) m. Meer, Ocean SŪBJAS. 12, 37.

तोयधिप्रिय (तो + प्रिय) n. Gewürznelke ÇABDĀK. im ÇKDR.

तोयनिधि (तोय + नि) m. Meer, Ocean ÇABDAR. im ÇKDR.

तोयनीवी (तोय + नी) adj. f. meerumspannt, Beiw. der Erde BHĀG. P. 1, 13, 38.

तोयपाषाणजमल (तोय - पा - ज + मल) n. Galmei NIGH. PR.

तोयपिप्पली (तोय + पि) f. N. einer Pflanze, Jussiaea repens LĪN. AK. 2, 4, 2, 29. TRIK. 3, 3, 212.

तोयपुष्पी (तोय + पुष्प) f. Bignonia suaveolens Roxb. ÇABDAM. im ÇKDR. तोयप्रज्ञा f. = तोयपुष्पी WILS.

तोयप्रसादन (तोय + प्र) das Wasser klar machend, n. N. eines Baumes, Strychnos potatorum LĪN. (s. कतक), EṆḌĪPR. im ÇKDR. फल RATNAM. ebend.